

9 NOVEMBER ACTIEDAG TEGEN EXTREEMRECHTS & RACISME

JOBS! GEEN RACISME

- Internationaal verzet tegen racisme en besparingen!
- Stop repressie, stop het criminaliseren van vluchtelingen!
- Jobs, huisvesting en openbare diensten, geen racisme, seksisme of homofobie!

De afgelopen Europese verkiezingen zorgden voor een nieuwe schokgolf. Extreemrechts en populistisch rechts haalden samen bijna 100 zetels binnen in het Europees parlement. Een Europese bijeenkomst georganiseerd door Griekse antifascistische comités stelde voor om op 9 november, de herdenking van Kristallnacht (een gecoördineerde gewelddadige campagne tegen Joodse winkels in nazi-Duitsland in 1938), een internationale actiedag te organiseren. Wij nemen mee het initiatief voor een strijdbare antifascistische betoging in Brussel.

Sinds het begin van de crisis is de Europese werkloosheid bijna verdubbeld, van 16 tot 26 miljoen mensen. Meer dan de helft van de Spaanse en Griekse jongeren zit zonder werk en dus zonder een toekomst. Wie wel werk vindt, krijgt steeds meer te maken met minlonen voor maxiflexibiliteit. Ook in ons land werkt een derde van de jongeren in de privésector met deeltijdse contracten. De Griekse lonen gingen er sinds het begin van de crisis met 20% tot 40% op achteruit. Onder de dictaten van de trojka (EU, ECB en IMF) worden openbare diensten zoals onderwijs, gezondheidszorg, kinderopvang,... stelselmatig afgebouwd. Honderdduizenden jongeren vluchtten de afgelopen jaren uit deze landen op zoek naar een toekomst zonder armoede en miserie. Ook in ons land maken de gevestigde politici zich op voor een hard besparingsbeleid.

Zoals schimmel op rottigheid kan groeien, kennen racisme en extreemrechts een opmars in een kapitalistisch systeem in crisis. Het asociale besparingsbeleid van de traditionele partijen creëert de rotte voedingsbodem waarop verdeeldheid en uitsluiting kunnen gedijen. Ook rechts-nationalistische partijen zoals N-VA profiteren hiervan met een vals anti-establishmentimago. Ondertussen woekeren ze zelf verder de verdeeldheid aan door Franstaligen te stigmatiseren en racisme te "relativeren".

Zelfs indien het Vlaams Belang een zware opdoffer kreeg bij de verkiezingen en als de rechts-populistische Parti Populaire en Debout les Belges geen spectaculaire doorbraak konden forceren

in Franstalig België, is het probleem bij ons niet geweken. Nergens in Europa worden mensen met buitenlandse roots zo sterk benadeeld als in België. Maar liefst een op drie migranten van buiten de EU zit bij ons zonder werk. Volgens een peiling meent bijna de helft van de bevolking, 47%, dat een ideale buurt er voor hen een is zonder etnische minderheden.

De tactiek om racisme en extreemrechts dood te zwijgen, heeft nooit gewerkt. Dergelijke struisvogeltactiek, waarbij de kop in het zand wordt gestoken, moet verworpen worden. Als extreemrechts met provocaties weg komt, rolt dat de rode loper uit voor nieuwe provocaties die steeds verder gaan. Tot wat dit leidt, hebben de moorden op linkse activisten Clément Méric (juni 2013) en Pavlos Fyssas (september 2013) aangetoond.

Om extreemrechts en racisme te stoppen, zullen we moeten vertrouwen op onze eigen krachten. Enkel de collectieve strijd van de 99% kan een antwoord bieden op de verdeeldheid die dit systeem onder ons probeert te zaaien. Bijna 40% van de Belgen geloven verkeerdelijk dat allochtonen verantwoordelijk zijn voor een deel van de torenhoge werkloosheid. Om hen van het tegendeel te overtuigen, is er nood aan een beweging die de echte verantwoordelijken voor de toenemende werkloosheid en ellende ontmaskert: het patronaat, de bankiers en speculanten.

Bouw daarom samen met ons aan een internationale beweging tegen racisme en extreemrechts. Blijf niet aan de zijlijn staan, maar sluit je aan bij onze campagne. Organiseer je op je school, universiteit of in je wijk in een lokaal actiecomité. Mobiliseer mee naar 9 november met onze affiches, flyers en stickers! Vecht mee voor een samenleving zonder uitbuiting en uitsluiting, een maatschappij in functie van de volledige bevolking en niet die van de 1%.

Mathias Vander Hoogerstraete

NIEUWE STICKER!

Deze zomer neemt antifascisme een prominente plaats in onze werking in. In het pamflet van de Actief Linkse Studenten staat de actiedag van 9 november centraal. Ook is er een nieuwe antifascistische sticker om de betoging van 9 november bekend te maken. Deze nieuwe sticker – zie afbeelding hiernaast – zal tegen midden juli beschikbaar zijn. Wie naar het Dour-festival gaat, kan er deze sticker aanschaffen. Kom naar de stand van Résistance Internationale om ons te steunen en materiaal mee te nemen.

De praktische details voor de betoging van 9 november zullen later volgen. We hopen spoedig een platform te publiceren en dit open te stellen voor al wie het wil onderschrijven.

Gevaar extreemrechts beantwoorden met sterkere antikapitalistische linkerzijde

Doorheen de Europese Unie hebben rechtse populistische partijen, nationalistische formaties en zelfs neofascisten zich kunnen versterken bij de laatste verkiezingen. Op een ogenblik dat racistische ideeën in de samenleving als iets banaal worden gezien, is het nog gemakkelijker om op basis van racisme het ongenoegen tegenover het besparingsbeleid van de gevestigde partijen naar een stem voor extreemrechts te trekken. Dat kan ook door het gebrek aan strijd-bare en massale alternatieven op het huidige systeem. De consequente linkse partijen zijn vaak afwezig of hebben het al lang niet meer over een breuk met het kapitalisme. Ook in ons land is het gevaar van extreemrechts niet verdwenen. We zullen ook hier het verzet tegen extreemrechts moeten uitbouwen en dit meteen verbinden aan de strijd tegen de besparingen.

EXTREEMRECHTS KAN GROEIEN WAAR LINKS AFWEZIG IS

Bij de laatste Europese verkiezingen was er zowat overal een opgang van extreemrechtse en rechts-populistische partijen. Tegenover de ergste kapitalistische crisis sinds de jaren 1930 hebben de regeringen, met inbegrip van de zogenaamde linkse, geen ander antwoord dan meer besparingen.

De afbouw van onze levensstandaard en de tekorten nemen toe. Tegelijk worden de slachtoffers van dit beleid, de overgrote meerderheid van de bevolking, tegen elkaar opgezet in een strijd voor betaalbare huisvesting, werk,... Ook in ons land vindt een op de vier jongeren geen werk. In Griekenland en Spanje zit zelfs meer dan de helft van de jongeren zonder werk.

Dit zet een groeiend aantal jongeren aan om elders werk te zoeken. Het vrije verkeer van personen in de EU, zoals het georganiseerd wordt door de gevestigde politici, speelt in de kaart van de kapitalisten. Het laat immers toe dat de lonen naar beneden worden getrokken en dat de verdeeldheid onder de werkenden toeneemt. De tekorten vormen de basis voor xenofobe gevoelens. Bovendien worden racistische standpunten meer en meer gebanaliseerd en zonder schaamte gebracht.

Daarnaast laat het gebrek aan een politiek alternatief de opmars van diverse extreemrechtse en populistische krachten toe. Ondanks de goede score van Syriza in Griekenland (26%), kon de neonazipartij Gouden Dageraad er 9% halen en in Athene zelfs 16%. Een deel van de partijleiding zit nochtansdeels in de gevangenis en de partij staat bekend voor geweld en zelfs moord. Het

gevoel van desillusie na tal van protestacties en stakingen zonder vervolg en de bocht naar rechts door de leiding van Syriza spelen daar ongetwijfeld een rol in. Syriza geeft aan dat het bereid is om samen te werken met besparingspartijen die zogezegd 'links' zouden zijn. Het is een fout om niet te pleiten voor een breuk met het kapitalisme om plaats te maken voor een samenleving gebaseerd op de behoeften van iedereen, het socialisme.

De programma's en samenstelling van de extreemrechtse en rechts-populistische partijen zijn erg divers. De Eurosceptische populist van UKIP (UK Independence Party) willen niet met traditioneel extreemrechts rond het Franse FN samenwerken. UKIP slaagde er in om een Europese fractie met minstens 25 verkozenen uit 7 landen te vormen, onder meer nadat een FN-verkozene naar deze fractie overstapte en na het sluiten van een alliantie met de Vijfsterrenbeweging van Beppe Grillo uit Italië. Bij het ter perse gaan van deze krant was de deadline voor de fractievorming nog net niet verstreken en kwam het FN nog niet aan verkozenen uit 7 landen.

WAT IS HET GEVAAR VAN EXTREEMRECHTS IN BELGIË?

Langs Franstalige kant is extreemrechts sinds de ontbinding van het Belgische Front National bijzonder verdeeld. Dat laat de neonazi's van Nation toe om een grotere rol te spelen door een politieke partij op te bouwen die inspeelt op verdeeldheid en die stoottroepen tegen links organiseert. Er worden racistische en vooral islamofobe acties opgezet. Nation is echter niet alleen. Diverse extreemrechtse partijen haalden in Charleroi samen 14%.

Langs Nederlandstalige kant is de electorale neergang van het Vlaams Belang natuurlijk een goede zaak. Het maakt duidelijk dat

niet alle voormalige kiezers van het VB voor het volledige extreemrechtse programma van de partij gewonnen waren. Het is niet verwonderlijk dat N-VA een belangrijk deel van de kiezers van het VB overnam, deze partij werd gezien als de meest efficiënte stem tegen het establishment. Het is overigens niet omdat het VB minder stemmen haalt, dat het gevaar geweken is. Zo blijven de jonge militanten van de NSV (Nationalistische Studentenvereniging) min of meer actief in een poging om zich uit te bouwen. Daarbij wordt al eens uitgekeken naar de meer radicale voorbeelden van Gouden Dageraad of het Duitse NPD. Elk jaar organiseert NSV een haatmars in een studentenstad, waarbij we met Blokbuster het initiatief nemen voor een strijdabe tegenbetoging.

HOE STRIJDEN TEGEN EXTREEMRECHTS?

Het is niet omdat extreemrechts bij de laatste verkiezingen in ons land slecht scoorde dat het gevaar verdwenen is. Dat wordt duidelijk uit de resultaten in de buurlanden. Zolang er geen breed gedragen links alternatief is dat gezien wordt als een offensief antwoord op het door crisis gekenmerkte kapitalisme, blijft er ruimte voor allerlei verdelende vooroordelen.

We mogen extreemrechts geen ruimte laten om zich op te bouwen. Met de jaarlijkse anti-NSV betoging en bijhorende campagne maken we het de jongeren van het Vlaams Belang bijzonder moeilijk om zich onder jongeren en studenten uit te bouwen. We waren er ook bij toen werd geprotesteerd tegen een meeting van het Vlaams Belang in het centrum van Brussel of toen voor het Europese Parlement werd betoogd tegen de komst van Le Pen vlak na de Europese verkiezingen.

De consequente linkerzijde moet stelselmatig reageren en doorheen het antifascistisch protest bouwen aan een alternatief dat breekt met het kapitalisme. Verdeeldheid zal ons immers niet versterken in de strijd tegen het establishment. En neen, extreemrechts is niet echt anti-establishment. Le Pen is uitdrukkelijk een verdediger van de belangen van de Franse kapitalisten en ze is zelf overigens ook miljonair. Tegenover hun verdeeldheid plaatsen we onze eenheid. Alles wat ons verdeelt, verzwakt ons. Samen staan we sterker in de strijd voor een andere samenleving.

We moeten niet op het establishment rekenen om de strijd tegen extreemrechts te voeren. Het is hun media dat racisme hoogtij kan vieren, het is hun politie die ingezet wordt tegen linkse militanten. Dat is niet verwonderlijk, het establishment maakt zelf zonder verpinken gebruik van racisme om verdeeldheid te zaaien. Bij grote strijdbewegingen wordt zelfs niet gearzeld om een stap verder te gaan en extreemrechts actief te ondersteunen. Die krachten stellen het kapitalisme immers niet in vraag. Integendeel, ze treden op als de privé-militie van het kapitaal.

Als extreemrechts ruimte krijgt, gaat het steeds verder in het offensief. Na de moorden op de Franse antifascistische militant Clément Méric en de Griekse antifascist Pavlos Fyssas is het belangrijk om te bouwen aan een Europees front van verzet tegen extreemrechts. Op een bijeenkomst in Athene georganiseerd door de Griekse antifascistische comités werd nog voor de verkiezingen voorgesteld om van 9 november een Europese actiedag te maken.

Het komt er inderdaad op aan om het antifascistische verzet uit te bouwen in onze wijken, scholen, werkplaatsen,... We mogen extreemrechts en racisme niet aanvaarden. Laat ons mee bouwen aan

een sterk links alternatief dat opkomt voor een samenleving die zich baseert op de behoeften van de meerderheid van de bevolking en niet op de winsten van een kleine minderheid. Werk mee aan de Europese actiedag van 9 november!

BLOKBUSTER?

De antiracistische campagne Blokbuster is begin jaren 1990 opgezet om de strijd tegen extreemrechts op lokaal vlak te organiseren. Op het hoogtepunt van de antiracistische beweging in de jaren 1990 telde Blokbuster een 50-tal lokale comités met ongeveer 2.500 leden. Het was de enige antiracistische campagne die een sociaaleconomisch programma naar voor schoof met slogans als 'Jobs, geen racisme'.

Blokbuster lag aan de basis van Youth Against Racism in Europe (YRE) dat de strijd op Europees vlak voerde en in oktober 1992 werd gelanceerd op een internationale betoging in Brussel met 40.000 aanwezigen. Blokbuster nam ook het initiatief voor de Jongerenmars voor Werk en tegen Racisme in 1993. Er waren (en zijn) tal van lokale acties en betogingen, waaronder de jaarlijkse anti-NSV betoging.

Artikel door Emily uit de zomereditie van maandblad 'De Linkse Socialist'

Actiedag op 9 november!

Van waar komt het initiatief? Midden april was er een internationale antifascistische conferentie in Athene georganiseerd door de Griekse antifascistische comités en in aanwezigheid van onder meer een vertegenwoordiger van Blokbuster. Daar werd het voorstel voor een actiedag gedaan.

Waarom op 9 november? Er zijn traditioneel antifascistische activiteiten op die dag om de Kristallnacht van 9 november 1938 te herdenken. Dat was een georganiseerde aanval op Joodse winkels en synagogen in nazi-Duitsland. Het vormde het begin van de grote uitroeiing van Joden door de nazi's.

Wat gebeurt er in België op 9 november? Blokbuster neemt het initiatief om samen met andere partners een strijdabe nationale betoging te organiseren.

Wat kan jij doen? Om van die betoging een succes te maken, kan je pamfletten en stickers verspreiden. Je kan vrienden bijeenbrengen en iemand van Blokbuster uitnodigen om de actiedag toe te lichten en om samen de betoging bekend te maken en ervoor te mobiliseren. Je kan actief worden met Blokbuster en de strijd voor een socialistisch alternatief verwoegen. Waar wacht je nog op?

Contacteer ons: info@blokbuster.be, 02/345 61 81

Jean-Marie Le Pen

de oude neofascistische vos verliest zijn haren maar niet zijn streken

De Europese fractievorming van Marine Le Pen zal er mogelijk niet gemakkelijker op worden nu één van haar Franse verkozenen in dat Europees Parlement opmerkelijke uitspraken deed. Het gaat om haar eigen vader die eens te meer vergoelijkend sprak over de misdaden van de nazi's. Als reactie op kritieken van voormalig tenniskampioen Yannick Noah en de zanger Patrick Bruel stelde Le Pen in een interview dat voor de FN-website bedoeld was: "we zullen volgende keer een baksel voor hem maken", waarmee werd verwezen naar de verbrandingsovens in de concentratiekampen van de nazi's. Eerder raakte Le Pen in opspraak toen hij stelde dat het dodelijke ebola-virus een antwoord kan bieden op de migratie.

Met zijn uitspraken is Le Pen senior niet aan zijn proefstuk toe. Het is overigens opmerkelijk dat hij nu naar de verbrandingsovens verwijst. Eerder trok hij het bestaan van de gaskamers in twijfel. In 1987 bijvoorbeeld verklaarde hij: "Ik zeg niet dat de gaskamers niet bestaan hebben. Ik heb ze zelf niet gezien. Ik heb de vraag niet specifiek bestudeerd. Maar ik geloof dat het maar een detail is in de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog." Tien jaar later herhaalde hij dit op een persconferentie van het Duitse Republikaaner: "Als je een duizend pagina's tellend boek rond de Tweede Wereldoorlog neemt, nemen de concentratiekampen er slechts twee pagina's van in en de gaskamers 10 tot 15 regels. Dit noemt men een detail." Dat hij zich bewust is van de Joodse afkomst van Patrick Bruel was eerder al duidelijk. Toen Patrick Bruel midden jaren 1990 verklaarde dat hij niet meer in Toulon wilde optreden omdat daar een burgemeester van het FN was verkozen, haalde Le Pen uit naar "de zanger Benguigui", een verwijzing naar de Joodse naam van Bruel. Erg onschuldig is de nieuwe opmerking van Le Pen dus niet.

Niet alleen meent Le Pen senior dat de concentratiekampen een detail in de geschiedenis waren, ook de Duitse bezetting van Frankrijk vond hij "niet zo onmenselijk" en de Gestapo kwam enkel tussen om "bloedbaden te vermijden." Le Pen is politiek opgegroeid in kringen van voormalige nazi-collaborateurs. Begin jaren 1950 stond hij aan het hoofd van de ordedienst van Jacques Isorno die onder meer actief was als advocaat van maarschalk Pétain die aan het hoofd stond van het collaborerende Vichy-regime in Frankrijk. In 1965 en 1968 werd Le Pen veroordeeld omdat hij een uitgeverij had die toespraken van Hitler uitgaaf en verdeelde. Le Pen nam zelf deel aan militaire operaties in Indochina (het later Vietnam) en Algerije waar het Franse leger massaslachtingen aanrichtte. Over zijn eigen rol verklaarde Le Pen in 1962: "Ik heb gemarteld omdat het nodig was." Le Pen vond dit nodig omdat een nederlaag een signaal zou zijn voor de "barbaren". De onderdrukking van de Algerijnen was volgens hem deels "biologisch bepaald".

Begin jaren 1970 werd het Front National opgezet door verschillende extreemrechtse groepen bijeen te brengen. De belangrijkste kracht daarin was de 'Ordre Nouveau' dat bekend stond als een erg gewelddadige groep. Begin jaren 1980 kon het FN de eerste electorale doorbraken maken, onder meer omdat de gevestigde partijen – zowel de sociaaldemocratie als de rechterzijde – dit mogelijk maakten in een

poging om via een versterkte extreme rechterzijde de ontwikkeling van een radicaliserende linkerzijde te stoppen. In 1986 scoorde het FN 10% en tegen midden jaren 1990 vielen enkele gemeenten in het zuiden van Frankrijk in handen van het FN. In 2002 kende Jean-Marie Le Pen zijn electoraal hoogtepunt toen hij naar de tweede ronde van de Franse presidentsverkiezingen kon doorstoten. Hierna ging het bergaf, onder meer omdat de nadruk in de samenleving eerder lag op collectieve strijd tegen het neoliberale beleid. De illusie dat 'deftig rechts' in de vorm van Sarkozy een electoraal antwoord op het FN kon bieden, werd doorprikt. Het maakte de ideeën van het FN enkel meer aanvaardbaar. De ontgoocheling in het asociale beleid van Sarkozy maakte een electorale terugkeer van het 'vernieuwde' FN onder leiding van Marine Le Pen mogelijk.

Met die 'vernieuwing' heeft Jean-Marie Le Pen het overigens moeilijk. Hij stelde dat hij als "man van het volk" niet zo "kleinburgerlijk" is als zijn dochter. Dat Marine Le Pen het FN aanvaardbaar probeert te maken, heeft volgens vader Le Pen ook negatieve kantjes. "Zo verdwenen de vele moedige en dynamische militanten die zich laten opmerken omdat ze een kaal geschoren kop hebben," verklaarde hij hierover.

Dat het Front National een aangebrande figuur als Jean-Marie Le Pen nog steeds naar het Europees Parlement stuurt en het filmpje met de schandalige uitspraak aanvankelijk zelf publiceerde om het pas na publieke kritiek te verwijderen, geeft aan dat de oude neofascisten die het FN uitgebouwd hebben nog steeds een belangrijke rol spelen in die partij. De pogingen van Marine Le Pen om de partij aanvaardbaarder te maken zijn vooral op de buitenwereld gericht. Intern blijven de oude krokodillen hun postjes innemen en blijft het goedpraten van de misdaden door de nazi's aanvaardbaar.

Het FN trekt veel kiezers aan die ontgoocheld zijn in de gevestigde partijen. Als de arbeidersbeweging geen eigen offensieve alternatieven uitbouwt, is er ruimte voor extreemrechts. Het beste antwoord dat we de familie Le Pen en co kunnen bieden, is de uitbouw van een sterk antifascistisch verzet dat op de arbeidersbeweging geënt is waarbij de strijd tegen extreemrechts wordt gekoppeld aan een strijd tegen het besparingsbeleid en waarbij we dit zowel syndicaal als politiek degelijk organiseren op basis van een brede betrokkenheid en een radicaal programma van socialistische maatschappijverandering. Zo kunnen we ervoor zorgen dat Le Pen zelf een detail in de geschiedenis wordt.

Column. "Racisme is niet relatief, maar..."

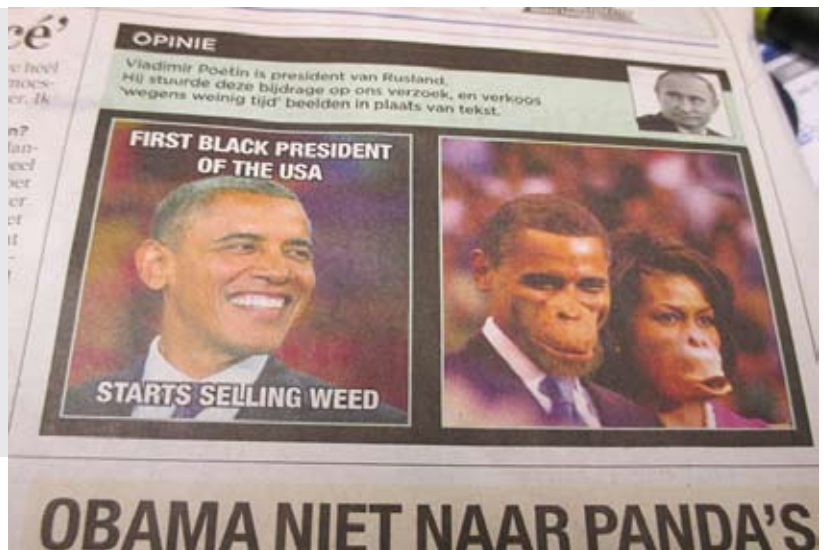
Aangezien in een column de zaken al eens wat scherper mogen gesteld worden, maken we van dit stukje een column. Dan mogen we de redactie van De Morgen afzeiken en zeggen dat ze een overgesubsidieerd parochieblad uitbrengen dat schijnbaar vooral tot doel heeft om het concentratievermogen van de lezers naar het peil te trekken dat ze aan zwarte medemensen toeschrijven. Beledigingen en platte opmerkingen, daar zijn we uiteraard tegen, maar in een column moet het kunnen. Dat is immers een "vrijplaats waar ruimte moet zijn voor tegensprekelijke, controversiële en desnoods zelfs foute opvattingen," als we chef politiek Bart Eeckhout van De Morgen mogen aanhalen.

Neen, we menen dat niet (volledig). En neen, we denken niet dat redactie van De Morgen uit racisten bestaat. En ja, het is ons ook opgevallen dat Hans Vandeweghe het allochtone talent in de Belgische ploeg heeft opgemerkt en er terecht positief over is. Oh ja, allochtoon mochten we niet meer gebruiken zeker? Laten we het dan gemakshalve maar over Afrikaanse tovenaars hebben. Het verwijt dat we De Morgen maken is dat de krant geen probleem maakt van opmerkingen die racistisch zijn en verdomd gemakkelijk meestapt in het banaliseren van racisme. Natuurlijk is een redactie niet racistisch omdat het een standpunt van een sportjournalist laat passereren als die zegt dat Afrikanen zich geen zes weken kunnen concentreren. Evenmin is de redactie homofoob omdat dezelfde journalist beweert dat topsport niet voor mietjes is. Zelfs de blunder waarbij Obama als een aap werd afgebeeld, willen we nog door de vingers zien. Fouten gebeuren en ook andere voorbeelden van 'satire' in De Morgen vonden wij niet bepaald geslaagd.

Maar dat de redactie van De Morgen er niet in slaagt om zich te distantiëren van wat Vandeweghe schreef en zelfs niet wil erkennen dat die opmerking racistisch was, dat is volkomen onbegrijpelijk. Het gaat heel ver in de richting van het "relativeren" van racisme. Misschien kunnen de volgende witte konijnen van Bart De Wever uit de hoed van De Morgen getoverd worden? Het argument dat racisme "niet kan en mag gerelativeerd worden" meteen laten volgen door een waarschuwing voor "een verabsolutering van racisme", doet denken aan het aloude argument van "ik ben geen racist, maar." Vandaag klinkt het: "Racisme is niet relatief, maar". Volgens De Morgen gaat het debat over wat racisme is en wat niet, waarbij wordt aangegeven dat niet iedere belediging racistisch is. Lees: de opmerking van Vandeweghe was misplaatst, maar niet racistisch.

Vanaf wanneer is een belediging volgens De Morgen dan wel erg genoeg om racistisch te zijn? Had de 'aap Obama' nog een banaan moeten vasthouden? Had de sportjournalist uitdrukkelijker moeten vermelden dat wij superieur zijn tegenover die Afrikaanse tovenaars? Was ook de ludieke graffiti op het huis van VRT-journalist Peter Verlinden – waar vandalen 'neger' op de muur kalkten – slechts een voorbeeld van fout begrepen satire?

Door zich niet van het incident te distantiëren, doet De Morgen mee aan het banaliseren van racisme. Het is hypocriet om langs de

ene kant het moraliserende vingertje boven te halen om afkeurend te wijzen naar woorden als 'allochtoon' of om mensen met platte racistische vooroordelen voor alles wat slecht is uit te schelden, en vervolgens de eigen meer bedekte vooroordelen hoogtij te laten vieren en zelfs te rechtvaardigen.

De electorale ineenstorting van het Vlaams Belang betekent niet dat racisme is verdwenen. Racisme beperkt zich ook niet tot extreemrechts, het zit ingebakken in dit systeem. Het kapitalisme creëert tekorten en spanningen tussen bevolkingsgroepen in de strijd voor de toegang tot de voor de meerderheid van de bevolking schaarse middelen. Het establishment heeft nooit gearzeld om racistische, seksistische of homofobe verdeeldheid te versterken als het haar positie uitkwam. De pennenlikkers van het establishment denken daar vrij van te zijn, net zoals ze menen dat ze objectief en neutraal zijn, waarna ze op pensioenleeftijd recht naar de N-VA te stappen.

Peilingen geven aan dat 47% van de Belgen liefst in een buurt zou wonen waar bijna niemand deel uitmaakt van een etnische minderheidsgroep. Alle moralistische argumenten die we de afgelopen jaren over ons heen kregen, hebben duidelijk doel gemist. Het falen van het moralistische antwoord op racisme is een feit waar de grootste verdedigers van dat antwoord het moeilijk mee hebben.

Aan een ander en beter antwoord op racisme denken ze niet, waardoor enkel het relateren en banaliseren van racisme nog een optie is. Waaruit zou een ander en beter antwoord kunnen bestaan? Wij dachten alvast aan een gezamenlijke strijd tegen het systeem dat racisme voortbrengt. Een systeem waarin een toename van het aantal miljonnairs samengaat met een toename van het aantal kinderen in armoede. Een systeem waarin mensen zich genooddaakt voelen om have en goed achter te laten op zoek naar een toekomst (die ze doorgaans niet vinden). Een systeem waarin we aangeleerd krijgen dat niet de bankiers en speculanten voor de crisis verantwoordelijk zijn, maar de werklozen en de migranten. "You can't have capitalism without racism", zei Malcolm X destijds. Hoe kan je dan racisme bestrijden zonder het kapitalisme te bestrijden?

Europese soap - Le Pen gepakt door Farage

Het blijft rommelen bij extreemrechts in Europa. Vorige week kwam het bericht dat Le Pen aan zeven partijen kwam, voor een officiële fractie zijn 25 verkozenen uit 7 landen nodig. Er werd gewezen op de Litouwse Orde en Rechtvaardigheid en het Poolse Congres voor een Nieuwe Rechterzijde. Nu vallen beide partijen opnieuw uit de boot. Alleszins moet de fractievorming tegen 24 juni rond zijn en dus dringt de tijd voor Marine Le Pen, Geert Wilders en Gerolf Annemans.

Het ziet er naar uit dat de rechts-populistische fractie van Nigel Farage en zijn UKIP wel aan het vereiste aantal partners komt. Dat zag er even moeilijk uit nadat een aantal fractieleden overstapten naar de Britse conservatieven. Na de Ware Finnen en de Deense Volkspartij volgde ook de Nederlandse SGP en zelfs het extreemrechtse Zweedse SD overwoog de overstap maar zou nu bij Farage blijven. De SGP is een strikte religieuze partij die eerder de toegang tot de fractie van de Britse conservatieven werd geweigerd omdat de partij geen vrouwen toeliet als lid. Nu dat wel gebeurt, stond de deur van de conservatieven terug open. Farage haalde de Italiaanse Vijfsterrenbeweging van Beppe Grillo binnen. Die beweging ondernam ook een poging om met de groenen te discussiëren, maar daar kwam niets van in huis. Verder kon hij de Litouwse TT (Orde en Rechtvaardigheid) in zijn fractie houden, ondanks het eerdere bericht dat deze partij naar de fractie van Le Pen zou overstappen. Met telkens één Letse en een Tsjechische verkozenen die Farage wist te overtuigen, kwam hij aan zes partijen. En dan kwam de verrassing: één verkozenen van het Franse Front National stapte over naar de fractie van Farage.

De fractie rond Le Pen valt terug op verkozenen uit vijf landen. De Litouwse TT komt dan toch niet over. De Poolse KNP, Congres voor een Nieuwe Rechterzijde, wilde wel bij de groep rond Le Pen aansluiten, maar botste daar op een veto van Wilders en de PVV. De standpunten van de Polen tegen vrouwen, de provocatieve uit-

spraken van partijleider Janusz Korwin-Mikke (een voorbeeld: “Toon me één citaat van Hitler waaruit blijkt dat hij op de hoogte was van de uitroeiing van de joden! Je zult het niet vinden.”) en het feit dat het Oost-Europeanen zijn lagen moeilijk bij Wilders. Een intrede van de Poolse KNP zou tot het vertrek van Wilders kunnen leiden, wat nog geen stap vooruit zou betekenen voor de fractievorming van Le Pen.

De soap van de fractievorming is opmerkelijk. Het toont het enorme opportunisme van de rechtse populistten maar ook van extreemrechts. Om zelf toegang te krijgen tot de vetpotten van de EU – waar doorgaans in woorden naar wordt uitgehaald – worden ideologische pirouettes opgevoerd. De Italiaanse clown die zich bij zowel de groenen als de UKIP aanbood, is daar een voorbeeld van. Maar ook de ontwikkelingen rond de Litouwse TT (Orde en Rechtvaardigheid) kunnen tellen. Hoe de soap de komende week zal eindigen, is onvoorspelbaar. Zal Le Pen er alsnog in slagen om twee verkozenen uit verschillende landen ergens los te weken? Misschien een verkozenen van UKIP in ruil voor een van het FN?

Dat het Vlaams Belang zich totaal op de vlakte heeft gehouden in het debat over de toetreding van de Poolse partij die zich tegen vrouwenstemrecht uitspreekt en geleid wordt door iemand die Hitler goedpraat, is opmerkelijk. Zal Annemans dan geen actieve rol spelen op Europees vlak? Ziet hij zijn zitje als een mooi pensioen? En zou hij om het even wie toelaten om toch maar een fractie met bijhorende middelen te kunnen vormen? Daar lijkt het inderdaad op.

Artikel verschenen op 18 juni

Update. Ondertussen zijn de fracties gevormd. Nigel Farage heeft zijn fractie kunnen vormen, Marine Le Pen kwam een zitje te kort. Dat verschillende figuren van extreemrechts hierna naar Moskou trokken, bevestigt dat de steun aan Rusland en Poetin een bindmiddel is voor extreemrechts...

Eind juni werd de festivalcampagne afgetrapt in Antwerpen. Een ploeg militanten trok naar het Ubuntu-festival in Boom, het festival dat wordt georganiseerd door mensen van de ploeg van het ter ziele gegane Mano Mundo festival. Het nieuwe festival was uiteraard bescheidener van opzet. De opkomst was nog relatief beperkt, maar we merkten aan onze stand een grote interesse en bereidheid tot discussie. Onze militanten haalden 127 euro steun op met antifascistisch materiaal.

Blokbuster op zomerfestivals... Steun onze campagnes! Militanten trekken naar onder meer Dour festival, Smile Reggae, Reggae Geel, Ieperfest en tal van andere festivals

GESLAAGD ZOMERKAMP

Begin juli was er het zomerkamp van de Actief Linkse Studenten en Blokbuster. We verzamelden voor vier dagen van politieke discussie en ontspanning. Zo werden plannen gesmeed voor de Europese actiedag van 9 november. Een vijftigtal jongeren nam aan het kamp deel.

